

2008

é o momento da igualdade, do salario digno e do investimento produtivo

O 1.º de Maio, os traballadores e traballadoras estamos chamados a celebrar o Día Internacional do Traballo para reclamarmos, con firmeza, avances nos valores universais de Xustiza, Liberdade, Igualdade e Paz, así como nos dereitos laborais e sindicais.

Moitos foron os que, en distintos lugares e ao longo do tempo, loitaron para conseguir a implantación destes valores. Aínda hoxe é alarmante o número de persoas que perderon a vida ou sofren represión polas súas actividades sindicais. Reafirmamos, co sindicalismo internacional, o noso compromiso cos dereitos humanos no mundo e expresamos a máis firme solidariedade co pobo iraquí, vítima dunha guerra ilegal e inxusta; cos pobos do Sáhara, Palestina ou o Tibet e esixímoslle á comunidade internacional a procura de saídas urxentes aos conflitos que padecen.

POR UN MUNDO MELLOR

Unha globalización máis xusta

A ordenación das migracións e a promoción do desenvolvemento sostible constitúen unha reivindicación fundamental para lograr un traballo decente para todos os traballadores e traballadoras. Os catro alicerces que o sustentan son o emprego, os dereitos dos traballadores, a protección social e o diálogo social.

A pesar de que xa hai catro décadas que se estableceu a necesidade de que os países desenvolvidos destinen o 0,7% da súa riqueza para o desenvolvemento dos países empobrecidos, actualmente apenas se destina un 0,24% do PIB, e só cinco países de Europa chegan ao 0,7%. Por iso, é máis necesario ca nunca un **pacto mundial contra a pobreza**, unha das reivindicacións prioritarias do movemento sindical internacional ante os gobernos.

As graves deficiencias que presenta a economía mundial son obxecto de preocupación para o sindicalismo. A riqueza que xeran os beneficios da mundialización non repercute, na súa xusta proporción, nos traballadores. Xa que logo, reclamámoslles aos gobernos que destinen unha maior proporción dos ingresos nacionais aos salarios, a necesidade de estipular a regulamentación e transparencia nos mercados financeiros, estimular o crecemento sostible da economía, combater o desemprego e deter o declive das institucións sociais e dos servizos públicos.

A **sinistralidade laboral**, os accidentes de traballo e as enfermidades profesionais seguen a ser un grave problema, tanto polo número –56.820 accidentes con baixa o pasado ano– como polas consecuencias en sufrimento e perda de vidas. A precariedade, a eventualidade, a non aplicación das normas polas empresas, as malas prácticas preventivas das mutuas e os insuficientes medios de control por parte das administracións competentes é o que explica que os accidentes de traballo non baixen; por iso no diálogo social co Goberno galego, un dos nosos obxectivos foi acadar un compromiso de loita contra esta secuela social; compromiso recollido non Plan estratéxico contra sinistralidade, do que temos que demandar e esixir ou seu cumprimento.

Este ano facemos un chamamento especial á participación dos mozos que, baixo as fórmulas de prácticas e bolsas, realizan estancias sen dereitos nas empresas públicas e privadas do noso país. Para aqueles que están nesta situación, pedimos a contratación laboral e o recoñecemento dos seus dereitos como traballadores e traballadoras.

POLA PAZ: CONTRA O TERRORISMO

Un ano máis, a loita contra o terrorismo está presente neste 1.º de Maio. ETA seguiu golpeando a sociedade española coa súa tradicional covardía. Desde a solidariedade e o apoio ás familias das últimas vítimas, manifestamos o noso máis absoluto rexeitamento á barbarie terrorista, á vez que esiximos, en nome de todos os traballadores, o abandono, dunha vez por todas, do uso da violencia.

Queremos recordar que coa utilización destes salvaxes métodos non conseguirá que unha sociedade democrática como a nosa se pregue aos seus obxectivos.

As reivindicacións deste 1.º de Maio son numerosas e esenciais para mellorar a calidade de vida e emprego de todos os traballadores. **A masiva participación nas manifestacións**, mobilizacións e actos organizados daranos a forza necesaria para conseguir que se convertan en realidade.

VIVA O 1.º DE MAIO!

Para rematar, a preocupación polo cambio climático e a necesidade de crear «empregos verdes» para evitar as negativas consecuencias que sobre o emprego e o propio planeta ten a emisión de gases de efecto invernadoiro, son a base do plan de grande alcance exposto pola CSI para colaborar co programa de Nacións Unidas e coa OIT.

A Confederación Sindical Internacional e o seu compromiso para construír un mundo máis xusto. Xornada Mundial polo Traballo Decente

O movemento sindical internacional, agrupado na Confederación Sindical Internacional (CSI), mantén o compromiso inquebrantable de construír un mundo mellor, onde o progreso económico responda á necesidade de dar cabo da pobreza, as guerras, a inxustiza e onde as persoas teñan a oportunidade de acceder a unha vida e traballo decentes. A CSI declarou o **7 de outubro de 2008 Xornada Mundial polo Traballo Decente**. Un chamamento mundial que inclúe sete demandas clave para os dereitos dos traballadores: dereito a organizarse; ratificar e pór en práctica os convenios da ONU e da OIT; brindar protección social ao 60% da poboación mundial que carece dela; cambiar as regras comerciais inxustas; avanzar no desenvolvemento sostible e coidado do medio ambiente; incrementar a axuda oficial para alcanzar os Obxectivos de Desenvolvemento do Milenio e asegurar os dereitos dos traballadores migrantes.

POLA EUROPA SOCIAL

O Tratado renovado da UE

O reforzamento dos obxectivos da UE sobre pleno emprego, unha economía social de mercado e a potenciación dos servizos públicos significaron un avance no texto renovado do Tratado da UE, tras o Cume de Lisboa, ben que aínda é necesario fortalecer a Europa social, especialmente en relación co diálogo social e o papel que deben desempeñar os interlocutores sociais.

O Manifesto de Sevilla

O XI Congreso da CES, celebrado en maio de 2007 en Sevilla, fixou as cinco grandes áreas nas que temos que axuntar todos os nosos esforzos:

- Un mercado laboral europeo con máis empregos, de mellor calidade, e con máis dereitos. Cómpre fortalecer as directivas europeas para evitar a diminución de garantías (como a producida polas recentes sentenzas do Tribunal de Xustiza Europeo).
- Fortalecer o diálogo social, as negociacións colectivas e a participación dos traballadores en cada un dos niveis de negociación.
- Un goberno europeo económico, social e ambiental máis eficaz.
- Unha UE máis forte, o que supón a defensa do Tratado Constitucional, especialmente da Carta dos Dereitos Fundamentais.
- Unha CES e uns sindicatos máis fortes, o que implica traballar en prol de construír unhas organizacións máis solidarias e influentes no mundo.

Os traballadores europeos estamos cansos de que os gobernos e os empresarios pensen que a única variable de axuste en situacións

de dificultade económica é a conxelación salarial ou a perda do poder adquisitivo. A experiencia acumulada demostra que estas orientacións de gobernos e empresas non serviron para crear emprego de calidade e provocaron unha distribución máis inxusta da riqueza creada.

POLA IGUALDADE, POLO SALARIO DIGNO E POLO INVESTIMENTO PRODUTIVO

Diálogo Social

O Diálogo Social debe seguir sendo o instrumento idóneo para acometer os cambios que necesita o noso país e facilitar o éxito das medidas que se adopten para cambiar o modelo produtivo e mellorar os dereitos sociolaborais e a protección social.

A situación de desaceleración económica que atravesamos obriga a actuar de xeito decidido para paliar os efectos que, en forma de destrución de emprego, está producindo, e protexer os colectivos aos que máis está afectando que son, por outra banda, os máis vulnerables: mozos, mulleres e inmigrantes. Pero esta situación non pode afrontarse só con medidas conxunturais ou de curto prazo: debemos promover cambios estruturais que saneen a nosa economía e o noso mercado laboral. **Debemos cambiar o noso modelo produtivo** e ampliar as bases do noso patrón económico, outorgando maior peso á industria e a tecnoloxía, con máis investimentos nestes campos, así como en infraestruturas, equipamentos e capital humano (educación e formación permanente dos traballadores); garantir bos salarios e un SMI cada vez máis próximo á media dos países do noso contorno e reforzar o noso sistema de protección social.

Nesta mesma liña de traballo, **en Galicia**, no marco do Diálogo Social, avogamos por un gran **pacto pola competitividade** que xere o cambio do modelo produtivo co fin de que a realidade económica galega se adapte e supere a nova conxuntura marcada pola desaceleración. Este cambio de modelo pasa por maiores investimentos en I+D+i, a estruturación do territorio, o desenvolvemento sostible, garantir a creación de emprego de calidade, a cohesión social e unha aposta polos servizos públicos. Todos eles elementos necesarios para garantir a converxencia de Galicia cos países do contorno.

Demandamos do actual goberno bipartito da Xunta de Galicia, un maior compromiso coas **políticas sociais**, especialmente con aquelas que atinxen o desenvolvemento da Lei de dependencia.

De feito, a **cohesión social** constitúe o grande obxectivo ao que deben dirixirse as políticas sociais, centrando os esforzos nos colectivos máis débiles e necesitados e profundando nas políticas xa iniciadas anteriormente en materia de dependencia, igualdade entre mulleres e homes, igualdade de trato aos mozos, aos inmigrantes, ás persoas con discapacidade; conciliación da vida persoal e profesional, estabilidade no emprego, saúde e seguridade, etc.

Fortalecer as relacións colectivas de traballo, **estender e universalizar a negociación colectiva**, consolidar o modelo salarial que posibilita garantías fronte á desviación dos prezos a través das cláusulas de revisión e consolidar o papel institucional dos interlocutores sociais.